

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2308/2024.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bpkf.102/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Buzder-Lantos János ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt a Székesfehérvári Törvényszék 8.F.650/2023/25. számú végzése, valamint a Székesfehérvári Törvényszék mint másodfokú bíróság 2.Bpkf.102/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panaszban kifogásolt ügy lényege – a rendelkezésre álló és a bíróságok által az Alkotmánybíróság megkeresése alapján megküldött iratok alapján – a következő.
- [3] A Pécsi Törvényszék a 2020. június 18-án kihirdetett s – a Pécsi Ítéltábla mint másodfokú bíróság ítélete folytán – 2022. február 14-én jogerős 15.B.193/2016/848. számú ítéletével az indítványozót költségvetési csalás bűntette, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétsége és más bűncselekmények miatt 7 év 6 hónapi börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte.
- [4] Az indítványozó büntetéséből feltételes szabadságra nem bocsátható, kitöltve 2028. december 30-án szabadulhat. Az indítványozó jelenleg büntetését tölti.
- [5] 1.2. A szabadságvesztését töltő indítványozó és meghatalmazott védője 2023. április 17-én keltezett kérelmükben indítványozták az otthonápolási őrizet elrendelését, tekintettel az indítványozó látásvesztésére.
- [6] A büntetés-végrehajtási intézet orvosa nem támogatta az otthonápolási őrizet elrendelését, véleménye alapján az indítványozó bár krónikus beteg, azonban képes

alapvető szükségleteinek önálló kielégítésére, nem szorul a mindennapi életvitelében folyamatos segítségre.

- [7] A Székesfehérvári Törvényszék 2024. január 10-én – az indítványozó és védője jelenlétében – tartott meghallgatáson meghozott és kihirdetett 8.F.650/2023/25. számú végzésével elutasította az indítványozó otthonápolási őrizet iránti kérelmét. A végzés indokai szerint a veszélyhelyzet ideje alatt egyes büntetés-végrehajtási szabályok eltérő alkalmazásáról szóló 6/2023. (II. 21.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 3. § (1) bekezdésében foglalt feltétel hiányzik.
- [8] Az elsőfokú bíróság az indítványozó és védője által becsatolt iratokra, valamint előadottakra figyelemmel igazságügyi orvosszakértőt rendelt ki.
- [9] Az igazságügyi orvosszakértő véleménye szerint az indítványozó esetében fokozatos látásélességcsökkentéssel járó öröklött szembetegség fennállása igazolható, az indítványozó alapvető szükségleteinek kielégítésére nagyobb részt önállóan képes, a mindennapi életben folyamatos ápolásra nem szorul.
- [10] Az elsőfokú bíróság indokai szerint a rendelkezésre álló orvosi vélemények és az eljárás egyéb adatai alapján megállapítható volt a BM rendelet 3. § (1) bekezdésében foglalt feltételek hiánya.
- [11] Az elsőfokú végzéssel szemben a kihirdetéskor az indítványozó és védője egyaránt fellebbezést jelentett be.
- [12] Az elsőfokú bíróság 2024. február 20-án intézkedett határozatának az indítványozó részére a bv. intézet útján, valamint a védő és az ügyész részére történő kiadásáról, s egyben az iratok másodfokú bírósághoz felterjesztéséről. A bírói intézkedés alapján az ügyviteli elintézés a határozat kiadása kapcsán 2024. február 22-én megtörtént. Az elsőfokú bíróság 2024. február 23-án terjesztette fel az iratokat a másodfokú bírósághoz. A fogvatartott indítványozó az elsőfokú határozatot a bv. intézetben 2024. február 23-án saját kezűleg átvette. A védő részére elektronikus úton továbbított határozatot a védő 2024. március 2-án 19 óra 22 perc 47 másodperckor letöltötte.
- [13] A Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság a 2024. február 29-én tartott tanácsülésen meghozott 2.Bpkf.102/2024/2. számú végzésével helybenhagyta az elsőfokú végzést a Bv. tv. 50. § (6) bekezdésében foglaltakra, valamint a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 605. § (1) bekezdésére figyelemmel.
- [14] A másodfokú bíróság indokai szerint az elsőfokú bíró végzését törvényes eljárás lefolytatását követően hozta meg, az általa megállapított tények az iratokkal összhangban álltak.
- [15] A másodfokú bíróság egyetértve az elsőfokú bíróság álláspontjával megállapította, hogy a felülbírált esetben nem álltak fenn a BM. rendelet 3. § (1) bekezdésében írt feltételek, így az otthonápolási őrizet alkalmazására nem került sor.
- [16] 1.3. Az indítványozó ezt követően nyújtott be alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a alapján a Székesfehérvári Törvényszék 8.F.650/2023/25. számú végzése, valamint a

Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Bpkf.102/2024/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.

- [17] Az Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására az indítványozó kiegészítette az indítványt.
- [18] Az indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján támadott bírói végzések alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek, valamint a 28. cikk sérelmére hivatkozással állította.
- [19] Indokai a következők.
- [20] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmével összefüggésben arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság az igazságügyi orvosszakértői vélemény lényeges elemének kihagyásával hozta meg végzését. Indokai szerint az elsőfokú bíróság az igazságügyi orvosszakértői vélemény lényeges tartalmát nem értékelte, ezáltal eljárása az indokolási kötelezettség alkotmányos elvével összefüggésben nem felelt meg azon elvárásnak, hogy a bíróság az ügy lényegi részét megvizsgálja és ennek értékeléséről számot adjon. Álláspontja szerint emiatt nem az igazságügyi orvosszakértői vélemény tartalma szerint került sor az otthonápolási őrizet elrendelése körében szükséges egészségügyi feltételek vizsgálatára (vö. Indítványkiegészítés 5. oldal 1. bekezdés, 9. oldal 2–4. bekezdései).
- [21] Az indítványozó a jogorvoslathoz való jogának sérelmével összefüggésben arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság a 2024. február 29-én tartott tanácsulással olyan időpontban hozott másodfokú végzést az ügyben, amikor még a fellebbezés írásbeli indokolása nem állt rendelkezésére. Ezzel összefüggésben az indítványozó arra is hivatkozott, hogy az elsőfokú végzést – a tanácsülés időpontját követően – 2024. március 2-án vette csupán kézhez védőjével és az írásbeli indokaikat csak ezt követően (2024. március 6-án) terjesztették elő. Indokai szerint mindez megkérdőjelezi a jogsérelem orvosolhatóságát, mivel a fellebbezésben felhozott érvek vizsgálatára sor sem kerülhetett (vö.: Indítványkiegészítés 7. oldal 3. bekezdés, 10 oldal 1. bekezdés).
- [22] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban jár el az ügyben. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadásáról dönt, melynek során az eljáró tanács vizsgálja, hogy az indítvány megfelel-e az alkotmányjogi panasz befogadhatóságára vonatkozó törvényi – formai és tartalmi – feltételeknek, különösen a 27. § szerinti érintettség, a jogorvoslat kimerítése, valamint a 29–31. § szerinti követelményeknek.
- [23] 2.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány – az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint – határidőben érkezett. Az Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására az indítványozó határidőben kiegészítette az indítványt.

- [24] Az indítványozó számára további jogorvoslati lehetőség nem áll rendelkezésre, érintettsége – az otthonápolási őrizet kérelmezőjeként – fennáll a Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság végzésével összefüggésben, a jogi képviselő meghatalmazását csatolt.
- [25] 2.2. Az indítvány felhívja az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó szabályt [Abtv. 27. § (1) bekezdés] és kifejezett kérelmet tartalmaz a jogkövetkezmény megállapítására, előadja az eljárás megindításának indokait, a felhívott Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét, valamint megjelöli a támadott bírói döntéseket, valamint az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit. Az indítvány ekként eleget tett az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt követelményeknek.
- [26] 2.3. Az Alkotmánybíróság 3064/2025. (III. 7.) AB határozatában megállapította, hogy az otthonápolási őrizet elrendelését elutasító döntéssel szemben helye van alkotmányjogi panasz benyújtásának {vö. Indokolás [37]}.
- [27] 3. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát. E feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [28] 3.1. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét állítva kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az igazságügyi orvosszakértői vélemény lényeges elemének kihagyásával hozta meg végzését, annak lényeges tartalmát nem értékelte, indokolási kötelezettségének nem megfelelően tett eleget.
- [29] Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy a bírói döntésekkel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz nem hagyományos, perjogi értelemben vett jogorvoslat. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz intézményén keresztül az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja, de nem vizsgálhatja a bírói döntések indokolásában megjelölt bizonyítékok és érvek megalapozottságát, ahogyan azt sem, hogy a jogalkalmazó helyesen értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket {vö.: 3471/2021. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [21]; 3462/2020. (XII. 14.) AB végzés, Indokolás [18]}.
- [30] Az eljárás tisztességessége [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés] követelményrendszerén belül ugyanis nem értékelhető alkotmányos kérdésként önmagában az, hogy az indítványozó az egyébként megindokolt bírósági döntést tévesnek, magára nézve sérelmesnek tartja {vö. 3529/2021. (XII. 13.) AB végzés, Indokolás [24]; 3427/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [31] Az elsőfokú végzés indokolása kitér az igazságügyi orvosszakértő megállapításaira, továbbá az elsőfokú bíróság indokolta, hogy a BM rendelet 3. § (1) bekezdésében

foglalt feltételek a szakértő megállapításaira és a környezettanulmányban foglaltakra figyelemmel miért nem állnak fent.

- [32] 3.2. Az indítványozó szerint sérült a jogorvoslathoz való joga, mert a másodfokú bíróság a 2024. február 29-én tartott tanácsulással olyan időpontban hozott másodfokú végzést az ügyben, amikor még a fellebbezés írásbeli indokolása nem állt rendelkezésére.
- [33] Az Alkotmánybíróság előjáróban utal arra, miszerint annak eldöntése, hogy a Bv. tv. 50. § (4) bekezdése szerint a törvényszék tanácsuláson vagy tárgyaláson dönt, szakjogi kérdés {vö. 3204/2024. (V. 31.) AB végzés, Indokolás [21]}, amelyet az indítványozó nem kifogásolt.
- [34] Az Alkotmánybíróság utal továbbá arra is, hogy jelen ügyben a tanácsuláson eljáró másodfokú bíróságnak a Bv. tv. – indítványozó által nem kifogásolt – rendelkezése szerint 8 napon belül kellett elbírálnia a fellebbezést, az iratok 2024. február 23-án történő felterjesztését követően [vö. Bv. tv. 51. § (4) bekezdés].
- [35] Az indítvány szerint az indítványozó és védője az elsőfokú végzést 2024. március 2-án ismerte meg és ehhez az időponthoz képest tudta előterjeszteni a bejelentett fellebbezés írásbeli indokait.
- [36] Az iratok alapján a következők állapíthatók meg. Az indítványozó és meghatalmazott védője az elsőfokú bíróság előtt, a 2024. január 10-i meghallgatáson nyomban fellebbezést jelentett be az elsőfokú végzés ellen. A felterjesztőlap szerint az elsőfokú bíróság 2024. február 20-án intézkedett az elsőfokú végzés – az indítványozónak, a védőnek, a bv. intézetnek és az ügyésznek történő – kiadása végett, valamint az iratok másodfokú bírósághoz történő felterjesztéséről. Az elsőfokú bíróság által 2024. február 23-án megtörtént az iratok felterjesztése a törvényszék másodfokú tanácsához. A kézbesítési ív szerint a fogvatartott indítványozó 2024. február 23-án vette át az elsőfokú végzést. A letöltési igazolás szerint az indítványozó védője 2024. március 2-án töltötte le az elsőfokú végzést. A másodfokú bíróság 2024. február 29-én meghozott végzésével helybenhagyta az elsőfokú végzést. Az indítványozó védője 2024. március 6-án elektronikus úton küldte meg a fellebbezés jogi indokolását az elsőfokú bíróságnak, amely a másodfokú döntés tanácsuláson történő meghozatalát követően – 2024. március 7-én – érkezett meg a bírósághoz.
- [37] Következésképpen az indítványban foglaltak alapján nem vonható következtetés az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmére, az indítványozó és védője az elsőfokú bíróság előtti meghallgatásán nyomban fellebbezést jelentett be, ezt követően az elsőfokú bíróság intézkedett az elsőfokú végzés indítványozónak és védőjének történő kiadásáról, az indítványozó részére pedig a másodfokú bírósághoz történő felterjesztéssel egyidőben történő kézbesítésre tekintettel a másodfokú döntés meghozatala előtt kézhez vette az elsőfokú végzést.
- [38] A Bv. tv. szerinti határidők törvényileg ismertek, ehhez képest az indítványozónak és védője álláspontjának kifejtésére a másodfokon eljáró bíróság határozatának

meghozataláig lett volna lehetősége, ezzel azonban időben nem élt {vö. 3473/2021. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [19]}.

- [39] 3.3. Ehhez képest megállapította az Alkotmánybíróság, hogy az indítvány egyik elemében sem állított bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem vetett fel, következésképpen nem teljesítette az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadhatósági feltételt
- [40] 4. Ekként az Alkotmánybíróság – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1) és (2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdése alapján eljárva – az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 29. §-ára, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontjára tekintettel visszautasította.

Budapest, 2026. január 13.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró